

שני נזירים פרק שמיני נזיר

ס.

עין משפט נר מצוה

יב א ב מיי פיי מהל
מיות הליל:
ב א מיי שם הל"ב ד ה ו
ד ו ע"ש בכ"מ:

- הגהות התוספות
1. ר"ת קשיא לך. 2. ז"ל
 - ללא משום טיר טמא. וכו'.
 - בס"י. ומימית יעלה עד
 - יתחיל למטמ. נמחק. 3. ז"ל
 - זיאל דשמה. 4. ז"ל
 - דמפתר. 5. ז"ל חיות.
 6. ז"ל שלשים ושמונה.
 7. ז"ל ושמה. 8. ז"ל ושמה.
 9. ז"ל לניירות טומאה.
 10. מיצט ואחד נמחק.
 11. ז"ל ושמה. 12. ז"ל
 13. ז"ל ומוחלט. 14. ז"ל
- יגלה תגלחת שניה.

פ"ה הרא"ש

אמרת. כמו אמר מר: ר"ש
היא דאמר בפ' התערבות
ובפ' בראשית דמיימי
אשם ומתני ומתני בשלמים
ולא חיישי מה על שטמעת
זמן אכילתו ומביא קדשים
לבית הפסול: הו"א חדא
לספק ספרו וחדא לספק
טומאתו. פ"ה חטאת העוף
על תגלחת שניה הוי לספק
טומאתו ושל תגלחת
שלישית הוי לספק ימי
טומאתו.

ה"ג תגלחת ראשונה מביא צפרים. לספק מוחלט אחת שמוטה ואחת משולחת ומטאת העוף לספק נזיר טמא ועולת צהמה לספק נזיר טהור ועולת העוף ללא איימי כדן נזיר טמא ק"ל ושמא מספק לא להרכיבו וכן נר"ך לומר דשלמים דנזיר טהור לא להרכיבו שלח להרכיבו

לספק נזיר טהור רק קרבן להפירו תגלחת וכדלמרי' גילת על א' משלשמן יא': ה"ג שניה מביא חטאת העוף ללא משום דניירות טומאה² יעלה לו למנין שבעה וציוס השמיני יתחיל למנות דנזיר טמא ליכא לספוקי בתגלחת שניה אלא משום ספק מוחלט ואף עולת צהמה שמה³ לא היה מוחלט כי אס נזיר טמא: שלישי מביא חטאת העוף. דאולי היה טמא ותגלחת של מוחלט לא יעלה לתגלחת לא לנזיר טהור ולא לנזיר טמא דכפרישית⁴ בסמוך: ועולת צהמה. דשמא מוחלט הוא אך לא טמא: רביעיית. לדיכא לספוקי לא צמוחלט עוד ולא צמטא עוד מביא קרבן טהרה משלם: אמרת. כמו אמר מר תגלחת ראשונה מביא צפורין וחטאת העוף ועולת צהמה ממה נפשך אי דואי מזורע הוא ולא טמא הוא הוצרכו לנזיר טהור ולא טמא: חמשה. דאמר מירתי ומתני תגלחת שניה ושלישית ציפורין לא צריך דהא עבד מאי איכא דילמא ודאי מוחלט הוא חדא לספק ספרו וחדא לספק טומאתו וחדא לתגלחת שניה קרבן טהרה ומתני ואי

מתנה בשלמים אף כי ממעט זמן אכילתו אי לא מזורע הוא וזדואי טמא הוא חטאת העוף חובתו צפרים אכריאי ולא הוו חולין בצורה ועולת צהמה הוי נדבה ואי לא מזורע הוא הו"א עולת צפרים אכריאי קא מתעבדי וחטאת העוף לקבורה אולא ועולת צהמה היא חובתו: תגלחת שניה ושלישית צפרים חיים⁵ בצביל מוחלט לא כריך דהא עבד מאי איכא למימר דילמא ודאי מוחלט היה חדא לספק [ספרו] וחדא לספק טומאתו מביא קרבן טהרה ומתנה: ספק טמא ומוחלט ודאי אובל בקדשים אחר שבמה ימים. כלומר ציוס השמיני ולאחר לאו דוקא שיוס ראשון לניירותו מגלה לחלוטו ויש צמחן להאלו שבעת ימים וציוס [השביעי] יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס מוחלט לאכול בקדשים ועמה אס היה טמא ודאי יספור⁶ ז' ויהא שלישי ח' ויגלה בז' אבל עתה שהוא ספק דילמא לאו טמא הוא אלא טהור מוחלט ולכן תער לא יעבור על ראשו עד מלאת ולכן ימנה שלשים ויוס שמיני עולה לו וציוס שלשים ואחד יגלה כדן כל נזיר שמגלה יוס שלשים ואחד כדלמרי' בפ' קמח (לעיל דף ה'): הרי ציוס שלשים⁷ יגלה תגלחת שלישיית דשמא⁸ נזיר טמא הוא והימים הראשונים יפלו ונריך למנות שלשים יוס עוד וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר טהור והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ששים ושבעה ימים דהיינו [יוס] ס"ח זה הכלל אי אפשר לעשות דין נזירות טומאה ולא נזירות טהרה עד תוס ימי חלוטו ואינו קרוי מחוסר כפורים ליאסקר בקדשים אלא בצביל מוחלט טומאתו מגופו:

מוחלט ספק טמא ודאי אובל בקדשים אחר שאינם שבעים וארבעה ימים. מאחר שאינו ודאי מוחלט לא יגלה שום תגלחת כי אס לסקו⁹ ז' אחר הו"א שלישי ח' ומגלה שביעי וצמיני מביא קרבן חטאת העוף¹⁰ וניירות¹¹ טומאה ואי

אפשר לגלה שנית עד שלשים דשמא אינו מוחלט והשמיני יעלה למנין שלשים ויהיו קדשים אובל קדשים לאחר שלשים ח' דהיינו יוס ל"ח וסוף שבעה ימים יגלה שלישיית כדן נזיר טמא ויוס ל"ח יעלה לו למנין ז' וציוס השמיני יתחיל למנות נזירות טהרה¹² וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר לטהור והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא לאחר ע"ד דהיינו יוס ע"ה: **טמא** ודאי מוחלט¹³ ודאי אובל בקדשים אחר ח' ימים ושותה יין ומיטמא ארבעים וארבעה ימים. דמאחר שהוא מוחלט ודאי יוס תחילת נזירותו יגלה וציוס שבעה ימים יגלה יגלה¹⁴ וציוס שמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס יהא מותר לאכול בקדשים והאי לאחר ח' לאו דוקא אלא ח' עצמו וצביל שהוא טמא יספור¹⁵ ז' על יוס שמיני של חלוטו וציוס ח' יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות טומאה ויתחיל למנות נזירות טהרה שלשים א על יוס שמיני וציוס שלשים ואחד יגלה ויציא קרבנות טהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מ"ד ימים דהיינו יוס מ"ה: נזיר

גב' וסני עלה ומגלה ארבע תגלחות. נזירות מועטת משלשים שלשים ונזירות מרובה משנה לשנה: **תגלחת ראשונה מביא צפורין.** דהיינו ציפרי מזורע שכתוב בהן ולקח למטה שתי צפרים חיות טהורות: **וחטאת העוף.** דקרבן טומאה דנזיר:

עולת צהמה. דקרבן טהרה דניירות: **ממה נפשך אי ודאי מזורע הוא ולא טמא.** צמת הילכך הא דקא מייתי ציפורים זו היא חובתו וחטאת העוף דקרבן טומאה¹⁶ לנזיר הוי ספק ואולא לקבורה משום דילמא לאו טמא מת הוא ולא חזיא להקריבה ועולה דקמייתי קרבן נדבה דילמא מזורע הוא ועדין אינו ראוי לתגלחת טהרה דניירות: **ולגלו¹⁷ צורך שבעה.** כמשפט של מוחלט שסופר שבעה ואח"כ מגלה: אי אפשר דילמא לאו מוחלט. ולא טמא הוא והוי נזיר טהור ורחמנא אמר תער לא יעבור על ראשו: **ואי לא מזורע ודאי הוא ולא טמא מה הוא.** אלא נזיר טהור לציפורין דקמייתי לא חיישי דלכריאי קא מתעבדי ואי משום חטאת העוף הא קאזולא לקבורה ועולת צהמה דקמייתי הויא חובתו: **והא קצעי איסויי אשם.** מזורע בתגלחת שניה ואשם במזורע ודאי מעכב צבילתו דקמייתא לן¹⁸ הציא כפרתו אוכל בקדשים ואילו צבל הני ארבע תגלחות אמאי לא תני ליה אשם: **הא מני ר' שמעון היא דלמרי מיימי ומתני.** כדלמרי' צפרק בתרא דמסכת נמחות (דף קה). רבי שמעון אומר למחרת מביא אשמו ולגו עמו ואומר

אס מזורע הוא זה אשמו וזה לוגו ואס לאו אשם זה יהא שלימי נדבה ואותו אשם טעון שחיטה בצפון ומתן צבונות הכא נמי מיימי אשם מזורע ומתני: **תגלחת צ' ושלישית צפרים חיים אינו צריך.** להציא שכבר הציא בתגלחת ראשונה: מאי אית לך למימר דמיבעיא ליה לאיתויי דילמא מוחלט הוא ולא טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לימי חלוטו ותגלחת שניה זו היא של ימי ספרו ונריך להציא קרבן מזורע להכי הוא דלמרי דליימי חטאת העוף בתגלחת שניה ובתגלחת שלישיית חדא לספק חלוטו וחדא לספק טומאה דניירות דבתגלחת שניה איכא למימר שמה מוחלט הוא וחטאת העוף עולה לימי ספרו. וא"ת והא בחטאת צהמה הוא דמיחייב ולא בחטאת א' לפי שאינה נאכלת מספק והוא לא בחטאת שמתכפרו בעליה ומיסקר לאיתויי לפי שאין מביאין קדשים לבית הפסול תקון ורצון שיהא כותב כל נכסיו לאחרים והוי עני ומביא חטאת העוף הבאה על הספק כדלמרי' בפ' מי שאמר הריני נזיר (לעיל דף כט). אע"פ שאינה נאכלת וה"ג תני עלה בתוספתא (פ"ו ה"א) צברייתא¹⁹ ומפרשינן לה נמי הכי צפרק בתרא דמסכת נדה (דף ע.) גבי שני מזורעים שנתערבו קרבנותיהם וכו' ואי אמרת דמוחלט וטמא הוא ופתי תגלחות הראשונות עולות לו לתגלחת חלוטו וימי ספרו ופתי בתגלחת שניה מיבעי ליה לאיתויי חטאת העוף במקום חטאת צהמה שהיא מחייב להציא ואידך חטאת העוף דקמייתי בתגלחת שלישיית תיהוי לספק טומאה ועולת צהמה שצו ושצו תיהוי נדבה ואיכא נמי למימר דילמא לאו מזורע הוא אלא נזיר טמא ותגלחת ראשונה עלתה לו לתגלחת טומאה דנזיר ותגלחת שניה ותגלחת טהרה לכך מביא עולת צהמה דהויא חובתו וחטאת צספק ובתגלחת רביעיית מביא קרבן טהרה²⁰ חטאת דצהמה ועולה ושלמים ומתני:

אפשר לגלה שנית עד שלשים דשמא אינו מוחלט והשמיני יעלה למנין שלשים ויהיו קדשים אובל קדשים לאחר שלשים ח' דהיינו יוס ל"ח וסוף שבעה ימים יגלה שלישיית כדן נזיר טמא ויוס ל"ח יעלה לו למנין ז' וציוס השמיני יתחיל למנות נזירות טהרה²¹ וציוס שלשים ואחד יגלה תגלחת נזיר לטהור והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא לאחר ע"ד דהיינו יוס ע"ה: **טמא** ודאי מוחלט²² ודאי אובל בקדשים אחר ח' ימים ושותה יין ומיטמא ארבעים וארבעה ימים. דמאחר שהוא מוחלט ודאי יוס תחילת נזירותו יגלה וציוס שבעה ימים יגלה יגלה²³ וציוס שמיני יציא קרבנות מזורע ובו ציוס יהא מותר לאכול בקדשים והאי לאחר ח' לאו דוקא אלא ח' עצמו וצביל שהוא טמא יספור²⁴ ז' על יוס שמיני של חלוטו וציוס ח' יגלה וציוס השמיני יציא קרבנות טומאה ויתחיל למנות נזירות טהרה שלשים א על יוס שמיני וציוס שלשים ואחד יגלה ויציא קרבנות טהרה והיינו דקאמר ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מ"ד ימים דהיינו יוס מ"ה: נזיר

[א] (לעיל פ"ג. תוספתא פ"ו.)
[ב] ג"י א"מ סוף. [ג] וצמח
עו. נמחות קה. נדה ע.
[ד] ויקרא דין. [ה] ג"י א"מ
בסוף [ו] וכו' צ"ל.
[ז] ונעשה פי"ד מ"ג.
[ח] ש"ך לע"ב. [ט] ג"י א"מ
כומר טמא. [י] ג"י א"מ
שלשים יוס. [יא] ג"י א"מ ח'
עט יוס שמיני. [יב] ג"י א"מ
יוס עט יוס שמיני.

תורה אור השלם
1. כל ימי נזיר נזיר טהור
על ראשו עד
מלאת הקדש אשר יציר
ל"ך קדש יהיה גדל פריע
שער ראשו: כמבד"ר ו

נוסחת הריב"ן
[א] דקרבן טומאה דניירות
הוי בספק כי הוא ולא אפשר
להקריבה ועולה דקמייתי
קריבה נדבה: [ב] כ"י חטאת
צוה"ל ואי לאו מזורע ודאי
הוא אלא טמא מה הוא הילכך
האי חטאת העוף דקמייתי
זו היא חובתו ולאשם ועולה
העוף לא חיישינן אי לא מייתי
להי כיון דלא מעכבי והאי
דקמייתי צפרים נמי לא
חיישינן דלכריאי קא
מתעבדי: ועולת צהמה
דקמייתי היא חובתו כ"ה ואי
לאו מזורע ודאי הוא כ"י:
[ג] בתגלחת שניה כ"י לימי
ספרו] לימא בכ"י: [ד] כיון
דלכריאי הוי חטאת העוף
הוא דמייתי לפי שאין כ"י:
[ה] מפני שאינה כ"י הדוא
לה כ"י: [ו] תקון ליה רבנן כ"י
על הספק אע"פ שאינה
והשאר לימא: [ז] ומפרשי לה
צפרק בתרא: [ח] משלם
חטאת כ"י ומתנה אס ודאי
נזיר טהור עשוי והוי מוחלט
וטמא עולה ראשונה שצביל
תגלחותיו עולה נדבה וזו
חובתו ושאר קרבנותיו ואס:

גליון הש"ס
גב' וחטאת העוף כ"י
לקבורה. ע' סוף תמורה
צמתי: